

i et saadant Forhold til Befolkningen, at de nyde almindelig Agtelse og Tillid, trods det, at de i adskillige Forhold gaa Præsten til Haande. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Lærerne føle sig saa trykkede af den Stilling, de staa i overfor Præsterne. Forholdet er jo det, at Lærerne de allerfleste Steder i Landet have langt, langt større Indflydelse paa Befolkningen end Præsterne, fordi de ere ligesom Kød af dens Kød og Blod af dens Blod, fordi de ere voksede sammen med den, for en stor Del ere komne fra det samme Samfundslag, hvortil Bønderne høre, og fordi hele deres Uddannelse og Udvikling er af den Art, at de ganske anderledes ere i Kontakt med Befolkningen end Præsterne, maaske fordi disse sidste kunne for mange Sprog eller maaske snarere ikke kunne det Sprog, som er nødvendigt for at faa Indflydelse paa Befolkningen, nemlig at tale Folket til Hjertet, saaledes at de kunne komme i Kontakt med den Befolkning, de leve iblandt. Derfor tror jeg ikke, man skal være saa ked af, at Lærerne ikke kunne flere Sprog, og heller ikke tage sig det saa nær, om der er, om jeg saa maa sige, en Smule tvungne Forhold til Stede endnu. Saa længe Lærerne ere Kirkesangere eller Kirkebetjente, kan det ikke være andet, end at de i enkelte Forhold selvfølgelig maa gaa Præsterne til Haande, men det synes jeg ikke, der i og for sig er noget at anke over.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg kun nævne nogle ganske faa Ting, og maa jeg i Forbindelse med, hvad jeg sidst nævnede, udtale min Forundring over, at Lærerne ville rejse det lille bitte Spørgsmaal om, hvem der skal aabne og lukke Trækruderne i Kirken til visse Tider af Ugen. Det er virkelig et alt for lille Spørgsmaal for Lærerne at rejse, det er en Slags honnet Ambition, som jeg synes, man ikke bør tage Hensyn til. Og jeg er enig med det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) i, at det er dog alt for galt, at man over et saa lille Spørgsmaal skal henvise til Menighedsraadene og lade disse antage en Mand til at besørge den Forretning, og at de saa skulle kunne sige til Sogneraadene eller Kommunalbestyrelserne: Vær saa god, I have at betale, hvad vi akkordere med denne eller hin Mand om for det Stykke Arbejde. Det virker irriterende paa Sogneraadene, og med Rette, at man ikke en Gang tør betro dem til den lille Forretning at skaffe en Mand til at aabne Træk-

ruderne. Det forekommer mig ogsaa, at Lærerne stille deres Krav for langt ned, naar de opholde sig ved saadanne Pillerier og mene, det ligger under deres Værdighed at gøre den Smule Tjeneste indenfor Kirken, saa længe de fungerer som Kirkebylærere eller Kirkesangere. Jeg for mit Vedkommende synes heller ikke om den Bestemmelse i Loven, at man skal henvise til Menighedsraadet og lade det tage sig af den Sag.

Maa jeg indskyde en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø i denne Forbindelse. Han udtalte sin Forundring over, at Foreningen „Dannevirke“ har henvendt sig til Menighedsraadene. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning for det ærede Medlem til at falde i Staver over det. Foreningen „Dannevirke“ har jo sat sig det prisværdige Formaal at bidrage til at skaffe god og sund Underholdning for de Soldater, der ere tvungne til at ligge i Garnisonstjeneste i de store Garnisonsbyer, og den har henvendt sig ikke alene til Menighedsraadene, men til mange andre Institutioner i Landet for at spørge dem, om de ikke have Interesse for det Formaal, „Dannevirke“ har sat sig, og som jeg mener er et meget godt og smukt Formaal. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Anledning til i denne Forbindelse at kaste nogen Anke ind over den Forening, fordi en saadan Henvendelse er sket.!

Her er endvidere rejst et lille Spørgsmaal om Anskaffelse af Brændsel til Skolernes og til Lærernes Brug, og i Lovforslaget er der indført en Bestemmelse om, at Kultusministeriet forbeholder sig Ret til at bestemme, hvor stort et Brændselsdeputat der i Fremtiden skal ydes til Skolen. Det finder jeg ikke ganske rigtigt at overlade til Ministeriets Forgodtbefindende. Den nuværende Lovgivning bestemmer, hvor stort et Kvantum Brændsel der skal leveres til Skolen og til Lærernes Brug, og er det ikke tilstrækkeligt, tror jeg, det er rettest, at Lovgivningsmagten selv fastsætter, hvor meget Brændsel der da skal leveres, og jeg vilde anse det for naturligt, om Læreren fik en bestemt Pengesum til at anskaffe Brændsel for til sit eget Brug, og Kommunen saa anskaffede det fornødne til Skolens Brug — hvis man da saa ikke kom i Konflikt med Sogneraadene om det lille bitte Spørgsmaal, hvem der skal fyre i Kakkellovnen, thi jeg har ogsaa set, at man vil rejse Spørgsmaal om, hvorvidt Læreren skal have den Ulejlighed at lade fyre i Kakkellovnen el-